

ת"פ (ירושלים) 71476-07-23 - מדינת ישראל נ' אוסאמה פאחורי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 71476-07-23 מדינת ישראל נ'
פאחורי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי

בעניין:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ליזו וולפוס, עינת יריב
מפרקליטות מחוזי ירושלים (פלילי)
המאשימה

נגד

1. אוסאמה פאחורי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד חמזה קוטינה
2. מוחמד פאחורי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מופיד חאג'
הנאשמים

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

הרקע:

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **סיוע לנשיאת נשק**, לפי סעיף 144(ב) בצירוף סעיף 32 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **החזקת נשק**, לפי סעיף 144(א) בחוק העונשין (3 עבירות); **נשיאת נשק וחלק נשק**, לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין; **והחזקת נשק וחלק נשק**, לפי סעיף 144(א) בחוק העונשין.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בנוגע לעונש.

עובדות כתב האישום המתוקן:

עמוד 1

2. כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, כולל שלושה אישומים הנוגעים אליו. על פי המפורט **בחלק הכללי** של כתב האישום, עובר למועד הגשת כתב האישום, הנאשם נענה לבקשת גורמים שונים וסייע להסתיר ולהחזיק כלי נשק וחלק כלי נשק, ושמר על כלי הנשק לתקופות קצובות, למרות שאין בידו היתר או רישיון להחזיק או לשאת כלי נשק.

3. על פי עובדות **האישום הראשון**, במועד שאינו ידוע במדויק, כשנתיים לפני הגשת כתב האישום, הנאשם נעתר לבקשתו של מחמד עדנאן עביד (להלן: "**עביד**"), לסייע לו להסתיר נשק מסוג קרלו, אשר שיך לחברו של עביד שנעצר. לצורך זה, הנאשם ועביד נסעו ברכב של עביד לגבעה הסמוכה לשכונת עיסוויה, שם הנאשם החזיק מקום מסתור (להלן: "**מקום המסתור**"). הנאשם עטף את הנשק בשטיח תפילה, הכניס אותו לדלי צבע וטמן אותם באדמה. כחודשיים לאחר מכן, בעקבות חששו של הנאשם שגשם שהחל לרדת יפגע בנשק, הוא הגיע למקום המסתור, הוציא את הנשק ונשא אותו לכיוון מורדות הגבעה. בהמשך, החזיר את הנשק לעביד.

4. לפי עובדות **האישום השני**, בהמשך למתואר לעיל וכשנה וחצי לפני הגשת כתב האישום, פנה לנאשם בן דודו, מחמד אבו עסב (להלן: "**אבו עסב**") ואמר לו שהוא זקוק לעזרתו. הנאשם הסכים וקיבל מידיו של אבו עסב תיק ובו רובה סער מסוג M16, חלק תחתון של רובה מסוג M16 נוסף (להלן: "**חלק הנשק**"), חליפת מדים צבאית בצבע חאקי וחפץ הנחזה להיות כלי נשק והדומה במראהו ל-M16 (להלן: "**רובה חרוזים**"). הנאשם לקח את התיק לביתו, שם עיין בתכולתו, לבש את חליפת המדים הצבאית, החזיק ברובה ה-M16 וברובה החרוזים והצטלם איתם. בהמשך אותו יום, אבו עסב הגיע לביתו של הנאשם, לקח ממנו את חליפת המדים הצבאית ואת רובה החרוזים, וביקש מהנאשם לשמור על רובה ה-M16 ועל חלק הנשק. הנאשם נטל את הרובה ואת חלק הנשק, עטף אותם בשקית שחורה, נשא אותם למקום המסתור, הכניס אותם לדלי צבע וטמן אותם במקום הידוע לו. בחלוף כשלושה חודשים, ולבקשתו של אבו עסב, הנאשם ניגש למקום המסתור, הוציא את הרובה בלבד והשיב אותו לאבו עסב.

5. **באישום השלישי** מפורט כי במספר מועדים שונים הנאשם החזיק כלי נשק, יחד עם אחיו, נאשם 2, (להלן: "**נאשם 2**"), כדלהלן: מספר חודשים לפני יום 1/10/2022 הנאשם החזיק בביתו רובה מסוג M16, והצטלם עמו לצד אחותו, שהחזיקה חפץ דמוי כלי נשק; ביום חתונתה של אחות הנאשם, 1/10/2022, הנאשם החזיק רובה מסוג M16 בעודו עומד מחוץ לאולם השמחות; במועד ובמקום שאינם ידועים, הנאשם החזיק רובה M16, תוך שהוא עוטה על צווארו צעיף של תנועת החמאס; הנאשם 2, אשר ידע שלנאשם גישה לכלי נשק, פנה לנאשם כשבוע לפני יום 27/6/2023, וביקש ממנו להשיג עבורו כלי נשק על מנת לירות באמצעותו במסיבת סיום התיכון של חברתו של נאשם 2. הנאשם הסכים, אך לא עלה בידו להשיג נשק.

תסקיר שירות המבחן:

6. שירות המבחן ערך בעניינו של הנאשם תסקיר בו עמד על נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, החינוכיות והנורמטיביות.

7. על פי המפורט בתסקיר, הנאשם כבן 22 (נראה כי מדובר בטעות, שכן הנאשם כבן 23), התארס לפני כשנה. הנאשם נשר מבית הספר לאחר שמונה שנות לימוד בלבד. לדבריו, בשל מחלתו של אביו, מצבה הכלכלי המורכב של משפחתו והצורך לקבל על עצמו אחריות לפרנסת המשפחה.

8. לנאשם אין עבר פלילי. הוא הודה בביצוע העבירות בהן הורשע, אך תיאר עצמו כמי שסייע לבקשות של מכרים שונים להסתיר כלי נשק לפרקי זמן קצובים. לדבריו, לא ידע שמעשים אלה מנוגדים לחוק ולא חשב במידה מספקת על התוצאות האפשריות של מעשיו. הנאשם נקט בגישה מטשטשת אשר למניעיו השונים, להתנהלותו במהלך ביצוע העבירות ולגישה שהיתה לו לכלי נשק, תיאר את עצמו כמי שביקש לסייע למכריו והתקשה להתייחס באופן ענייני לעובדת מעצרו ולסיכון הכרוך בכך.

9. כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את: המחסור החומרי והיעדר דמות אב אשר ברקע להם הנאשם גדל; הערכת שירות המבחן כי יתכן שהנאשם נחשף לדפוסים עברייניים מצד גורמים בסביבתו; הקושי שלו לקבל על עצמו אחריות מלאה על מעשיו; נטייתו למיקוד שליטה חיצונית ולטשטש ולמזער את מעורבותו; קשייו להתייחס באופן ענייני להתנהלותו הבעייתית ולבחון אותה באופן פתוח ומעמיק, לבחון את הסיכונים הטמונים בבחירותיו ולהבין את השלכות מעשיו ואת המחירים הכרוכים בהתנהלותו.

10. כגורמי סיכוי מנה שירות המבחן את: גילו הצעיר, עברו הפלילי הנקי, תפקודו התקין בתחום התעסוקה, הימנעותו ממעורבות שולית ואורח חיו משולל הקשיים שהוצג על ידו.

11. להערכת שירות המבחן, רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם היא בינונית, ומידת החומרה שלה, אם תישנה, בינונית גם היא.

12. לאור כל האמור, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, המליץ להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ולהורות לשב"ס לבחון את האפשרות לשלבו בתוכנית טיפולית מתאימה.

הראיות לעונש:

13. הצדדים לא הגישו ראיות לעונש.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

תמצית טיעוני המאשימה:

14. המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום ואישום. לטענתה, מתחם העונש ההולם לכל אחד מאישומים 1 ו-2 נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם לאישום השלישי נע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 54 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך שבע שנים, מאסר על תנאי וקנס.

15. המאשימה פירטה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים של שלמות הגוף וביטחון הציבור. בטיעוניה, עמדה על חומרתן של עבירות הנשק, על הסכנה הנשקפת מהן לביטחון המדינה ולשלומם של אזרחיה, על הפסיקה בה נקבע כי מדובר במכת מדינה המחייבת לתת משקל רב לשיקולי ההרתעה ולהחמרה בענישה בגינה, ועל התיקון לחוק העונשין בו נקבע עונש מינימום במספר עבירות נשק.

16. המאשימה ציינה כי הנאשם היה מודע למעשיו, פעל באופן חוזר, הסתיר כלי נשק, שמר על תקינות הנשק והחזיק גם במדים צבאיים.

17. המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את עברו הפלילי הנקי, האחריות שקיבל על מעשיו והודאתו. לחובתו זקפה את האמור בתסקיר, כי הוא מתקשה לקבל על עצמו אחריות מלאה למעשיו, ואת הצורך בהרתעתו ובהרתעת הרבים.

תמצית טיעוני ההגנה:

18. ההגנה טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל המעשים בהם הנאשם הורשע, הנע בין 36 חודשי מאסר בפועל לבין 52 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם שנטען על ידה או שייקבע על-ידי בית המשפט.

19. הסנגור הדגיש בטיעונו כי בכל המקרים הנאשם פעל באופן דומה, החזיק בנשק לפרקי זמן קצובים שלא מיוזמתו, אלא לבקשתם של אחרים ובמטרה לסייע להם. הנאשם, כך נטען, לא היה הבעלים של איזה מכלי הנשק, לא היה בכוונתו לבצע פשע, ולא הייתה לו גישה לכלי נשק - כפי שניתן ללמוד מכך שלא עלה בידו להיעתר לבקשת נאשם 2 ולהשיג עבורו

נשק.

20. הסנגור הוסיף וציין כי הנאשם לא החזיק בתחמושת התואמת לכלי הנשק שהחזיק, וכי כלי הנשק שנזכרו באישומים הראשון והשני לא היו בהישג ידו, אלא טמונים במקום מסתור. לאור זאת, כך טען, הסכנה שנבעה מהחזקתו בכלי הנשק לא הייתה גבוהה.

21. הסנגור מנה לטובתו של הנאשם את שיתוף הפעולה שלו עם המשטרה בחקירתו, את נסיבותיו האישיות, את הנסיבות המקלות שפורטו בתסקיר שירות המבחן ואת ההמלצה לשלבו בטיפול של גורמי שב"ס.

22. הנאשם בטיעונו הביע חרטה על מעשיו ורצון לשוב למשפחתו. לדבריו, אין לו קשר למעשים ביטחוניים.

דין ומסקנות:

מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שעבר הנאשם:

23. ככלל, בשלב הראשון של גזירת הדין בעניינו של נאשם שהורשע במספר עבירות, יש לבחון אם העבירות נעברו ב"אירוע אחד", בגינו ייקבע מתחם ענישה כולל, או ב"כמה אירועים", אזי ייקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאירועים. לצורך כך, יש לבחון האם העבירות מקיימות ביניהן "קשר ענייני הדוק" - אז יש לראות בהן "אירוע אחד", אם לאו - אז הן יראו כ"כמה אירועים". לצורך בחינה זו, ייתן בית המשפט את דעתו על הנסיבות העובדתיות הרלוונטיות לעבירות, ויבחן האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו (ע"פ 2240/21 **מדינת ישראל נ' שחר**, 8/11/2021).

24. נראה כי במקרה זה העבירות מקיימות ביניהן קשר ענייני הדוק. מדובר במספר עבירות שנעברו באופנים דומים במהותם ובדרכים קרובות זו לזו; מרביתן, כך נראה, במהלך פרק זמן של כחצי שנה; בכלי נשק מסוגים דומים; למטרות דומות - החזקת נשק לבקשתם של אחרים או במטרה להצטלם איתם; ובמקומות סמוכים. השקפה על מעשיו של הנאשם כעל כמה אירועים תהיה אפוא מלאכותית, ולא תשקף את הדברים כהווייתם.

25. הפסיקה חזרה ועמדה על כך שעבירות הנשק פוגעות בערכים חברתיים רמי מעלה, ובהם: שלום הציבור וביטחונו, והשמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי אדם האוחז נשק בידיו. מדובר בעבירות שהפכו זה מכבר למכת מדינה, ואשר על החברה להילחם בהן כחלק ממלחמתה הבלתי מתפשרת בנגע של זילות חיי אדם והקלות הלא

נסבלת של הלחיצה על ההדק. החזקת נשק שלא כדין משמשת תשתית למגוון רחב של עבירות אלימות, וזמינותו מעודדת את השימוש בו לצורכי עבירה. יש בסיס להנחה כי מי שמחזיק ונושא כלי בו גלום פוטנציאל קטלני, ללא פיקוח מטעם רשויות המדינה ומבלי שנבחנו מיומנותו לעשות בו שימוש וכשירותו להחזיק בו, עושה זאת למטרות לא כשרות (ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, 14/2/2021; ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, 5/11/2019; ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי, 22/2/2007).

26. זה לא מכבר שב בית המשפט העליון והתווה את עמדתו בנוגע לעבירת נשיאת הנשק וקבע כי:

"עבירות הנשק מצויות על סדר יומו של בית משפט זה דרך שגרה. עובדה זו מהווה השתקפות של תמונת האלימות והפשיעה בנשק הגואה בחברה הישראלית, ובחברה הערבית בפרט; של תמונת הקורבנות מעבירות הנשק המציגה גידול מידי שנה; ושל רמת האכיפה בכל המתייחס להחזקת נשק לא חוקי. כבר תואר כי המצב הגיע לכדי מצב חירום לאומי. על רקע זה, ניכרת בפסיקה מגמה של הקשחת מדיניות הענישה בעבירות נשק, תוך מתן משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל.... ענישה זו כוללת לרוב עונשי מאסר ממושכים לריצוי בפועל, המושגים גם על נאשמים צעירים נעדרים עבר פלילי...."
ובהמשך:

"ככלל מתחם ענישה ראוי לנאשם בגיר בגין עבירה של נשיאת נשק חם במרחב הציבורי, נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל. כן נקבע כי "באין נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא, יהא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל".

(ע"פ 7971/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל, פסקה 11-12, 26/5/2024)

27. יצוין כי הוראת השעה אליה המאשימה הפנתה בטיעוניה (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה) התשפ"ב-2021), בה נקבע עונש מינימום של רבע מהעונש המרבי בעבירות של החזקת ונשיאת נשק, פקעה ביום 8/12/2024. אולם אין בכך כדי לשנות מההלכות שקבע בית המשפט אשר להחמרת הענישה בעבירות נשק.

28. יחד עם זאת, גם עבירות הנשק אינן עשויות מקשה אחת. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בגינן, עליו לעמוד בכל מקרה ומקרה על נסיבות ביצוע העבירות, המשליכות על חומרתו של מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

29. במקרה זה, יש להביא בחשבון כי הנאשם החזיק מספר פעמים ונשא, בין היתר, רובה סער מסוג M16, שהסכנה הגלומה בו רבה במיוחד. כמו כן, הנאשם טרח ופעל לא מעט לצורך

הסתרתם והטמנתם של כלי הנשק במקום המסתור ועל מנת לשמור על תקינותם. ברם, כפי שטענה ההגנה, באישומים 1 ו-2 כלי הנשק היו טמונים במקום המסתור, ומידת הזמינות שלהם לנאשם בזמן זה לא הייתה גבוהה. כמו כן, עבירות נשיאת הנשק והסיוע להחזקתו לא נעברו במלואן או בעיקרן ברחובה של עיר, אלא בגבעה הסמוכה למקום יישוב, שם היה מקום המסתור. באישום השלישי הנאשם החזיק כלי נשק לפרקי זמן קצרים ונקודתיים. עובדות אלה מפחיתות במידה מסוימת את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בכלל, ומקחות במעט את חומרתן היחסית של העבירות שנעברו.

30. כעולה מעובדות כתב האישום, העבירות באישומים 1 ו-2 לא נעברו על ידי הנאשם ביוזמתו שלו ולא לאחר תכנון מראש, אלא בעקבות פנייתם של אחרים אליו ולבקשתם. נסיבות עבירות החזקת הנשק באישום השלישי לא פורטו דיין. לא הובהר באילו דרכים כלי הנשק הגיעו לידי של הנאשם, ומה היו הנסיבות שקדמו לכך שהנאשם החזיק בכלי הנשק. יש להניח אפוא לטובתו של הנאשם, כי העבירות נעברו שלא לאחר תכנון מראש, אלא באופן אקראי וספונטני.

31. כעולה מהפסיקה אליה הפנו הצדדים ומזו שתפורט להלן, קיים מנעד ענישה רחב בעבירות נשק:

א. עפ"ג (מחוזי נצרת) 2024-04-21 מדינת ישראל נ' מנדורי, 29/6/2021 (הוגש על-ידי המאשימה): המשיב הורשע בעבירה של רכישה או החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(א) בחוק העונשין. בחיפוש משטרתי נמצא בביתו של המשיב רובה מסוג אייר סופט דמוי רובה סער מסוג M16, שהוסב לירי תחמושת חיה ושכלל מכלול וקנה תקניים. כמו כן נמצאו חלק תחתון של רובה M16 עם מחסנית, תחמושת תואמת וחלקי נשק. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 לבין 30 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות כספית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, והעמיד את עונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב על 20 חודשים.

ב. ת"פ (מחוזי חיפה) 37900-06-22 מדינת ישראל נ' אלבויראת, 19/3/2024 (הוגש על-ידי ההגנה): גזר דין שניתן נגד נאשמים 1 ו-3, לאחר שהורשעו בעבירות נשק כדלהלן: **אישום ראשון** - נאשם 3 קיבל נשק מסוג תת מקלע קרלו ומחסנית ריקה מכדורים, עטף את הנשק בניילון נצמד והסתירו סמוך לאצטדיון באום אל פחם. בחלוף כחצי שנה, על רקע חוב כספי של נאשם 3 לנאשם 1, סיכמו הנאשמים כי נאשם 3 יעביר את הנשק לנאשמים 1 ו-2. האחרונים החזיקו את הנשק בצוותא חדא. בהמשך, השניים נסעו מהמקום, כשהם נושאים ומובילים

עימם את הנשק לביתו של נאשם 2, שם נאשם 2 נטל את הנשק והמחסנית והסתירם בסמוך לביתו. בגין מעשים אלה הנאשמים 1 ו-3 הורשעו בעבירות של רכישת והחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישה בחוק העונשין, ונשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישה בחוק העונשין. נאשם 3 הורשע, בנוסף, בעבירה של עסקה בנשק, לפי סעיף 144(ב2) בחוק העונשין. **אישום שני** - נאשמים 1 ו-3 רכשו יחד נשק מסוג רובה סער M16 והחזיקו אותו בצוותא במקום מסתור סמוך לביתו של נאשם 3. בשל כך הורשעו בעבירה של רכישת והחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישה בצירוף סעיף 29 בחוק העונשין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם למעשיו של נאשם 1 נע בין 40 חודשי מאסר בפועל לבין 70 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם למעשיו של נאשם 3 נע בין 50 חודשי מאסר בפועל לבין 80 חודשי מאסר בפועל. נאשם 1 נדון, בין היתר, לעונש מאסר בפועל למשך 40 חודשים, ונאשם 3, בין היתר, לעונש מאסר בפועל למשך 50 חודשים.

ג. ת"פ (מחוזי ירושלים) 41803-08-23 **מדינת ישראל נ' עראמין**, 13/6/2024 (לא פורסם): הנאשם הורשע בעבירות של רכישת נשק, לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין, החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) בחוק העונשין, והחזקת חומר מאושר שלא לפי החוק, לפי סעיף 5 בצירוף סעיף 19(א) בחוק חומרי נפץ, תשי"ד-1954. הנאשם רכש תת מקלע מאולתר מסוג קרלו; 16 מחסניות התואמות לנשק מסוג M16; שלוש מחסניות 9 מ"מ התואמות לנשק הקרלו; ותשעה כדורי אקדח 9 מ"מ, בתמורה לסך של 8,000 ₪, והחזיק בהם במשך כשנה. כמו כן, במשך כשנה החזיק הנאשם בארבע אבוקות אש ומספר פתילי הדלקה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם, בין היתר, 22 חודשי מאסר בפועל.

ד. ע"פ 4332/21 **עאסלה נ' מדינת ישראל**, 20/2/2022: המערער הורשע בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144 (א) רישה וסיפה לחוק העונשין. הנאשם החזיק במשך כשלושה חודשים תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית. הנאשם עטף את הנשק והמחסנית בניילון נצמד ובמגבת, הכניס אותם לתוך תיק והסליק אותם מתחת לסלעים בשדה הממוקם מספר קילומטרים מביתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22 לבין 48 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם, קבע כי קיימת בעניינו הצדקה לחרוג מרמת הענישה המקובלת והטיל עליו עונש מאסר למשך תשעה חודשים לריצוי בדרכי של עבודות שירות.

ה. ע"פ 6021/21 **עבוד נ' מדינת ישראל**, 19/12/2021: פסק דין בו דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש מאסר למשך 30 חודשים שהוטל על המערער, לאחר שהורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק והפרעה לשוטר. המערער נשא פרק

זמן לא ארוך נשק מסוג M16 ומחסנית ריקה תואמת, נמלט משוטרים שהבחינו בו ובהמשך השליך את הנשק.

ו. ע"פ 5968/19 אלעיד נ' מדינת ישראל, 23/10/2019 (הפרטים שנדונו בפסק הדין צוינו בת"פ (מחוזי ב"ש) 18484-07-23 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי, 9/9/2024): נדחה ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירה של החזקת נשק, בשל כך שהחזיק נשק מאולתר שהורכב ממכלול של רובה סער מסוג M16 וקנה של רובה סער מסוג גליל. בשלב מסוים, המערער העביר את הנשק לאחר על מנת שיחזיק בו עבורו. האחר נטל את הנשק מהנאשם והחביאו בבית חמיו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, והוטל על המערער, בין היתר, ענש מאסר בפועל למשך 24 חודשים.

32. לאור המפורט לעיל בדבר הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 44 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

33. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הודאתו, שניתנה בשלב מוקדם למדי של ההליך - עוד במסגרת הדין המקדמי. יש בכך כדי לבטא קבלת אחריות שלו על מעשיו, נכונות לשלם מחיר בגינם ולבסס תקווה כי הוא לא ישוב ויעבור עבירה חמורה נוספת בעתיד. עוד יש להתחשב בשיתוף הפעולה שלו עם משטרת ישראל במהלך החקירה, בהודאתו בחקירתו ובסיוע שהיה בה לגוף החוקר, כנטען על ידי הסנגור בטיעונו. עוד עומדים לימינו של הנאשם עברו הפלילי הנקי, גילו הצעיר, מעצרו הממושך, הנזקים שנגרמו ושייגרמו לו ולמשפחתו כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו ופרק הזמן שחלף מאז שהעבירות נעברו. לחובתו של הנאשם עומדת הימנעותו מלקבל על עצמו אחריות מלאה למעשיו. עם זאת, יש להדגיש שדבריו של הנאשם לפני שירות המבחן, כי ביקש לסייע למכריו, תואמים את עובדות כתב האישום, ואינם מלמדים על אי קבלת אחריות מצדו.

34. לנוכח כל האמור אני סבור כי העונש המתאים לנאשם עומד בחלקו התחתון של מתחם הענישה שנקבע, גם אם לא ברף התחתון ממש.

התוצאה:

35. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 46 חודשים, שיימנו החל ממועד מעצרו ביום 27/6/2023.

ב. מאסר למשך עשרה חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה בנשק.

ג. קנס בסך 3,000 ₪, שישולם עד ליום 2/2/2025.

36. שירות בתי הסוהר מתבקש לבחון את המלצת שירות המבחן ולשלב את הנאשם בטיפול, ככל שהדבר מתאפשר.

37. כלי הנשק, חלקי הנשק ואביזרי הנשק יחולטו או יושמדו, על פי העניין ולפי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ה, 02 ינואר 2025, במעמד הצדדים.